

DİLAVER ÖZTÜRK

SABAH

Yine gün doğmaya çalışıyor
Parçalanan bulutlar arasından
Damla damla hayatın üzerine
Sıkışmış hayatlar nefes almaya çalışıyor.

Güneş vicdan azabı çekiyor
Günün soğuğuna uyanan çocuklar için
Elleri buzul çağını yaşayan yoksullar için.

Ufuk kıpkızıl çizgi oluyor yüreklerde
İnsanlar gün gün köleleşiyor makinelerde
Minibüs minibüs mahkum taşıyor efendiler
Trafığın tırnakları kanatıyor umut arayan bedenleri
Her göz dakika dakika kovalıyor saatleri

Gün doğmaya çalışıyor yüreklere
Biliyorum yarın daha bir solgun doğacak
Biliyorum insanlar sabahlarda umut ararken
Mutsuzluğun dibine dibine batacak
Yoksulluk sevginin tuzu biberi olacak
Ve gün doğacak güneş açacak
Mutsuz insanlığın yüreğine hançer olup
Yeniden yeniden, günbegün saplanacak.